

Emlékdal az ötvenes évekből

*átjáróházak barna délelőttök s egy-egy grund ahol
labdát s rézorrú rigót rejt a tépett bodzabokor*

*bolyongás cégérek alatt a sikátor macskakövén
egy ablakban pőre lány táncol véletlen tünemény*

*a gombaillatú vásártér s a kopár Duna-part
szemben a Vár-rom és a folyóban a csonka hidak*

*futballvasárnapok jegeskocsi rikkancs verklizene
májusok forgataga vonulók vibráló fáklyatüze*

*Hold-utca Perc-köz Erzsébet-tér hol az iszapszürke tó
szennyel telik s lesz döglött-macska-úsztató*

*aztán a holttetemek a járdán nem tudta senki milyen
színű volt a haláluk fekédték az alkony üszkeiben*

Egy régi éjszaka Szentgyörgypusztán

*korán sötétült
az évre nem emlékszem
ezerkilencszázhatvanegy vagy hatvankettő ősze volt
kutyák a fövényen
rozsdás uszályok a folyón
fönn sirályok félholdjai
s a bérc alatt
hová uhubaglyok vájták dögtemető fészkeküket
tábortűz lobogott
emlékszem az énekszóra
hangjaiban megcsillantak távoli tornyok és hegyek
harang bondult
s a kései órán
éledtek mestereim: régmúlt népek
régporladt költők
névtelenek és
haláltalanok*

akik szóba-igázták az időt
én nem énekeltem
más erdők és völgyek dalai tolultak számra
hallgattam inkább
a visszhangzó sziklákat a folyót
a kecskefejő-madarat
ahogy surrogva veri szárnyával az éjszakát
és lángban-elevenedő
arcok lobogtak körös-körül
régiboszorkányszombatok sikongó szüzei
járták füzérben táncukat
sötét sikátoron
kecskebakkal társalgott a csuhás
vénesszony botolt vállán pislávarjúval
itt volt velünk
mind hüllő és közelítő emlék
hegyen át fekete lovasok
énekszóba temetett falvak
letiportak és sorstalan elevenedők
míg szendergett vállára ejtve fejét
kilobbant fahasáboknál a gazda
kósza diákok vendéglője
Áprily Lajos

Makedon etűdök

I.

cserje a köveken
holdfény a szavakon
szurdok mélyén a folyó pengevillanása

szavad fogytán lépj közelebb
jártál itt valaha

emlékszel a keselyűkre
szárnyuk terítve ősvilági szörnyeid
emlékszel a gubancos birkanyájra
a pásztor énekére

Axiósz Axiósz

II.

bimm-bamm éjről éjre bondul az utca a tópart
bondul a muszlimok és szkipetárok járta sikátor
bondul s mégse harangszó hallik a kései órán
szurtosképű cigány görnyed kis műhelye mélyén
kigyó-karperecet s póklábú napot kalapálgat

Rondo

trák hegyi szamarakat és
kaukázusi keselyűket
a fehérkucsmás katonát
ki bronzszoborként áll a téren
és üszkös katonákat a
csatakos őszi járdaszélen
újságpapírral letakarva
karjuk és csizmájuk kilóg
hajfürtjük vérrel elkeverve
fönn az égő városfalon
a keringelő varjúnép
ki tudná szétválasztani
amit álmában egykor látott
a bolondok körmenetét
a túlhevített arcokat
egy asszony nyakában háromlábú
székkel futott az úton át
ki tudná megtalálni újra
az elgurult nappalokat
a kutaiszi piactéren

a dinnyeárus öreget
és a Csele-Kula előtt
a patakszavú csitrilányt
a diákok ki évek óta
Paracelsussal társalog
a lámpaszemű tudóst aki
két csontot összeütve lesné
mit beszélnek a fossziliák
és ki tudná megmondani
igaza van-e a kamasz-
költőnek aki esküszik rá
hogy esténként a jóisten
tépett koldusként ott ül egy
kisváros főterén
hunyt szemmel nekidől a falnak
gajdol rongyokba-rejtve lábát
s szakállát túrva játszogal
ezerévekkal korszakokkal
jeget fú vagy éppen tüzet
ki tudná kiszámítani